

Ann Christy, De Roos

Men zegt van liefde dat ze zacht is
Als een lief en teder woord
Men zegt van liefde dat ze hard is
En zo vaak het geluk vermoordt
Men noemt haar hunker en verlangen
Men noemt haar redder in nood
Ik zeg dat liefde als een bloem is
Waarop de zon haar stralen strooit
Ze is het hart zo bang en breekbaar
Zo wankel en zo broos
Ze is de droom bang voor 't ontwaken
Omdat ze dan de waarheid hoort
Ze wacht op wie haar nu wil plukken
Op wie haar tranen streelt
Zo bang om vroeg te sterven
Voor ze werkelijk heeft geleefd
En is de nacht zo koud en eenzaam
Duurt het wachten veel te lang
Denk dan maar dat geluk alleen is
Voor wie er hevig naar verlangt
Denk dan maar dat bittere winters
En dikke lagen sneeuw
Nog nooit hebben verhinderd
Dat de roos hen overleeft.